

Uzasadnienie co do punktu II – go wyroku

Powódka M. G. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej Fundacji (...) z siedzibą w P. kwoty 12 546,24 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od: 10 zł od dnia 2 lipca 2019 roku do dnia zapłaty, 594 zł od dnia 12 lutego 2019 roku do dnia zapłaty, 1 280 zł od dnia 5 marca 2019 roku do dnia zapłaty, 886 zł od dnia 5 marca 2019 roku do dnia zapłaty, 283 zł od dnia 5 marca 2019 roku do dnia zapłaty, 43 zł od dnia 7 marca 2019 roku do dnia zapłaty, 630 zł od dnia 19 marca 2019 roku do dnia zapłaty, 562 zł od dnia 21 marca 2019 roku do dnia zapłaty, 822 zł od dnia 30 kwietnia 2019 roku do dnia zapłaty, 556 zł od dnia 30 kwietnia 2019 roku do dnia zapłaty, 541 zł od dnia 30 kwietnia 2019 roku do dnia zapłaty, 325 zł od dnia 30 kwietnia 2019 roku do dnia zapłaty, 567 zł od dnia 30 kwietnia 2019 roku do dnia zapłaty, 45 zł od dnia 30 kwietnia 2019 roku do dnia zapłaty, 200 zł od dnia 30 kwietnia 2019 roku do dnia zapłaty, 170 zł od dnia 30 kwietnia 2019 roku do dnia zapłaty, 483 zł od dnia 30 kwietnia 2019 roku do dnia zapłaty, 45 zł od dnia 30 kwietnia 2019 roku do dnia zapłaty, 110 zł od dnia 2 lipca 2019 roku do dnia zapłaty, 40 zł od dnia 2 lipca 2019 roku do dnia zapłaty, 100 zł od dnia 2 lipca 2019 roku do dnia zapłaty, 35 zł od dnia 2 lipca 2019 roku do dnia zapłaty, 97 zł od dnia 1 sierpnia 2019 roku do dnia zapłaty. Powódka wniosła nadto o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu podała, że strony pozostawały w stałych stosunkach gospodarczych oraz zawierały umowy o świadczenie usług weterynaryjnych, na podstawie których powódka zobowiązana była do ich świadczenia, zaś pozwana do zapłaty wynagrodzenia. Wskazała, że zgodnie z umową spełniła swoje świadczenia, za które wystawiła faktury VAT, przy czym większości z nich pozwana nie uregulowała. Dodała, że na roszczenie dochodzone pozew składa się również kwota 4 122,24 zł z tytułu rekompensat za koszty odzyskiwania należności, stanowiące równowartość 40 euro od każdej transakcji przeliczonej na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez NBP ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie stało się wymagalne.

Strona pozwana Fundacja (...) z siedzibą w P., w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w dniu 25 listopada 2019 r. przez Sąd Rejonowy w Dzierżonowie w sprawie o sygn. akt V GNC 2264/19 przyznała, że korzystała z usług weterynaryjnych świadczonych przez powódkę, wskazała jednak na bezzasadność dochodzenia kwot wynikających z równowartości 40 euro, niewłaściwe określenie dochodzonej kwoty i nieuzasadnione zawyżanie cen za świadczone usługi. Wniosła również o zasądzenie na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W piśmie procesowym z dnia 14 października 2020 r. powódka cofnęła pozew ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 4 122,24 zł z uwagi na fakt, że pozwana nie prowadzi działalności gospodarczej, a co za tym idzie brak jest podstaw, by domagać się odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych. Zmodyfikowała również żądanie w zakresie odsetek, wskazując, że domaga się odsetek ustawowych za opóźnienie zamiast odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka jest lekarzem weterynarii. W czerwcu 2017 r. powódka M. G. i strona pozwana Fundacja (...) z siedzibą w P. rozpoczęła współpracę ze stroną pozwaną w zakresie opieki i kompleksowego leczenia zwierząt przebywających w schronisku prowadzonym przez pozwaną. Umowa została zawarta w formie ustnej, strony nie widziały potrzeby zawierania umowy w formie pisemnej.

Okoliczności bezsporne

Powódka posiadała cennik świadczonych przez nią usług, jednak ceny usług wykonywanych na rzecz strony pozwanej były z nią indywidualnie ustalone i zależne były od wielkości zwierzęcia, przy czym obowiązujące stawki były niższe niż wskazane w cenniku, bowiem dla Fundacji powódka zrezygnowała z części kosztów. Pozwaną nie obowiązywały

sztynne stawki, na bieżąco była informowana o kosztach danego zabiegu, wszelkie wizyty zwierząt zawsze były ustalane z zarządem pozwanej. Powódka każdorazowo informowała pozwaną o potrzebie wykonania danego badania (np. laboratoryjnego czy RTG) i pytała o zgodę.

Każda usługa znajdowała odzwierciedlenie w dokumentacji medycznej, wystawionej fakturze oraz książeczce zdrowia zwierzęcia. Wystawiając faktury powódka uwzględniała zużycie leków, szczepionek, podkładów, itp. Początkowo faktury odbierali pracownicy pozwanej, potem zajmował się tym osobiście zarząd pozwanej Fundacji.

Strona pozwana była zadowolona z usług powódki, nie wносиła do nich żadnych zastrzeżeń. Do 2018 r. faktury opłacane były regularnie, potem pojawiły się opóźnienia z uwagi na problemy finansowe pozwanej. Pozwana mimo, iż nie regulowała terminowo należności wynikających z wystawionych przez powódkę faktur, nigdy nie kwestionowała widniejących na nich kwot. Zdarzało się, że powódka, na prośbę pozwanej, wystawiała faktury w późniejszym terminie.

Powódka od 1 stycznia 2019 r. zmieniła zasady przyjmowania zwierząt należących do Fundacji oraz koszty świadczonych usług, o czym poinformowała pozwaną. Wskazała również szczegółowo sposób dalszej współpracy i dostarczyła w tym zakresie odpowiednią rozpiskę. Decyzja powódki wynikała m. in. z opóźnień w odbiorze zwierząt z lecznicy przez pozwaną. Często powódka zmuszona była przesuwać terminy zabiegów i zostawać poza godzinami pracy. Za opóźnienia pozwana miała płacić dodatkowe kwoty. Pojawiły się też problemy z dużą ilością zużywanych materiałów, których pozwana nie chciała dostarczać. Ponadto, pozwana przywoziła większą liczbę zwierząt do leczenia niż było to wcześniej uzgodnione.

W maju 2019 r. pozwana nawiązała współpracę z innym lekarzem weterynarii i od tego czasu rzadziej korzystała z usług powódki.

Dowód:

- Informacje dla Fundacji (...) – k. 102
- cennik ogólny – k. 152 – 155
- historia wizyt - k. 157, 159 – 160, 162 - 174
- karta informacyjna wizyty – k. 158, 161, 175
- zeznania świadka N. W. – k. 194
- przesłuchanie powódki – k. 194 verte – 195
- częściowo przesłuchanie przedstawiciela strony pozwanej A. O. – k. 195 verte -196

Za okres od 1 lutego do 1 lipca 2019 r. pozwana nie uregulowała należności z faktur na łączną kwotę 8 424 zł.

Dowód:

- faktura nr (...) – k. 14
- faktura nr (...) – k. 15
- faktura nr (...) – k. 16
- faktura nr (...) – k. 17
- faktura nr (...) – k. 18
- faktura nr (...) – k. 19

- faktura nr (...) – k. 20
- faktura nr (...) – k. 21
- faktura nr (...) – k. 22
- faktura nr (...) – k. 23
- faktura nr (...) – k. 24
- faktura nr (...) – k. 25
- faktura nr (...) – k. 26
- faktura nr (...) – k. 27
- faktura nr (...) – k. 28
- faktura nr (...) – k. 29
- faktura nr (...) – k. 30
- faktura nr (...) – k. 31
- faktura nr (...) – k. 32
- faktura nr (...) – k. 33
- faktura nr (...) – k. 34
- faktura nr (...) – k. 35
- faktura nr (...) – k. 36
- faktura nr (...) – k. 37
- historia rachunku – zestawienia operacji – k. 62, 115 – 121
- lista księgowañ na kontach analitycznych – k. 131
- historia obrotów i sald – k. 135
- przesłuchanie powódki – k. 194 verte – 195

Powódka ponaglała pozwaną SMS - ami i drogą mailową do zapłaty zaległych faktur. Pismem z 23 sierpnia 2019 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 12 507,20 zł w terminie 7 dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową. Pismem z 28 sierpnia 2019 r. pozwana poinformowała powódkę, że stwierdziła nieprawidłowości w naliczanych przez nią opłatach za wykonywane usługi i wezwała do zwrotu niesłusznie uiszczonych opłat.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z 23.08.2019 r. wraz z kserokopią książki nadawczej – k. 38 – 40
- pismo pozwanej z 28.08.2019 r. z potwierdzeniem odbioru – k. 60 – 61
- wydruk wiadomości tekstowych powódki – k. 95 – 97

Sąd zważył:

Wobec częściowego cofnięcia pozwu, rozstrzygnąć należało o żądaniu kwoty 8 424 zł. W tym zakresie w oparciu o wyniki postępowania dowodowego Sąd uznał powództwo za zasadne.

W niniejszej sprawie bezsporne było istnienie pomiędzy powódką a stroną pozwaną stosunku zobowiązaniowego polegającego na świadczeniu usług weterynaryjnych w oparciu o zawartą przez strony ustną umowę. Bacząc na charakter umowy oraz jej zakres, należy uznać, że była to umowa określona w przepisach art. 750 k.c., do której stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

Stan faktyczny w sprawie został ustalony w oparciu o dowody w postaci dokumentów, zeznań świadka N. W., przesłuchania powódki oraz częściowo przesłuchania przedstawiciela strony pozwanej. Zeznania powódki oraz świadka były logiczne i spójne z dokumentami. Zeznania powódki szczegółowo opisują okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego w części. Zwrócić należy uwagę, że o ile powódka szczegółowo opisała w swoich zeznaniach tok postępowania przy usługach świadczonych na rzecz pozwanej i wynikało to z dokumentów, o tyle zeznania przedstawiciela strony pozwanej A. O. są lakoniczne, nie znajdują potwierdzenia w żadnych dokumentach. Jeśli kontrahent uznaje, że druga strona umowy zawyża ceny świadczonych usług to po odbiorze faktury z tak określoną ceną podejmuje określone kroki, czy to kończy współpracę, czy zwraca się o korektę faktury wskazując na określone nieprawidłowości. W niniejszej sprawie brak takich dowodów, a zatem twierdzenia przytoczone przez stronę pozwaną, jak i zeznania jej przedstawiciela pozostają gołosłowne.

W oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe, Sąd ustalił, że współpraca pomiędzy stronami została nawiązana w 2017 r. Zadaniem powódki jako lekarza weterynarii było sprawowanie opieki medycznej nad zwierzętami znajdującymi się w schronisku prowadzonym przez stronę pozwaną. Powódka, mimo iż dysponowała ogólnym cennikiem usług, dla pozwanej przyjęła najniższe z możliwych stawek, przy czym o konkretnej kwocie do zapłaty powódka informowała na bieżąco pozwaną po wstępnym przebadaniu danego zwierzęcia. Dodatkowo, wszelkie czynności i wykonane zabiegi powódka skrupulatnie odnotowywała w prowadzonej przez siebie dokumentacji medycznej. Wystawiając faktury powódka – zgodnie z dokonanymi między stronami ustaleniami - podawała jedynie kwotę, która była odzwierciedleniem zapisów z kart wizyt. Początkowo, każda ze stron wywiązywała się z przyjętych na siebie obowiązków, jednak od 2018 r. pozwana napotykała trudności finansowe i z tego względu często pozostawała w zwłoce z zapłatą wystawianych przez powódkę faktur za leczenie. Mimo opóźnień powódka nadal świadczyła usługi na rzecz pozwanej, która nie zaprzestała zlecenia jej leczenia kolejnych zwierząt.

Wymaga podkreślenia, że pozwana kwestionowała zasadność żądania powódki, nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie swojego stanowiska, a tym samym nie uczyniła zadość obowiązkom wynikającym z art. 6 k.c. i art. 232 zd. 1 k.p.c. Złożone przez pozwaną dokumenty w zasadzie nie wniosły niczego do sprawy, a jedynie ukazały sposób prowadzenia księgowości oraz potwierdziły zapłatę faktur, których powódka nie dochodziła w niniejszym postępowaniu. Skoro pozwana nie zgadzała się z kwotami widniejącymi na fakturach powódki, jej rzeczą było odpowiednie zareagowanie, co już wskazywano, poprzez odesłanie faktury bądź żądanie dokonania korekty.

Należy podnieść, że z uwagi na dobre relacje, strony nie widziały konieczności zawierania umowy pisemnej, zaś zgodnie z obowiązującymi przepisami umowa o świadczenie usług dla swej ważności nie wymaga takiej formy. Jeśli natomiast strona pozwana nie była zadowolona z jakości bądź ceny usług powódki, przysługiwało jej prawo wypowiedzenia umowy, przy czym wyrazem zakończenia współpracy mogło być chociażby zaniechanie korzystania z lecznicy powódki. Podkreślić jednak wypada, że w sprawie brak jest choćby jednego dowodu potwierdzającego zawyżanie cen usług przez powódkę. Strona pozwana wskazała ogólnie w sprzeciwie od nakazu zapłaty, że powódka w analogicznych okresach zapłaciła prawie trzykrotnie więcej niż wcześniej. Jednak pozwana nie wykazała w żaden sposób na czym polegać miał błąd powódki bądź „wyłudzenie” nienależnych kwot. Zwrócić należy uwagę, że z zeznań powódki wynikało, iż zabiegi przez nią wykonywane były różnej wartości, zależne od rodzaju zabiegu, wielkości

zwierzęcia, użytych materiałów i leków, diagnostyki. Do tych okoliczności strona pozwana wcale się nie odniosła. Dokument w postaci pisma z dnia 22 sierpnia 2019 r. powstał już w okresie, gdy powódka wezwała do zapłaty stronę pozwaną oraz po wymianie korespondencji sms-owej. Okoliczność, że zarząd strony pozwanej nie zgodził się z informacją o dla Fundacji (...) pozostaje bez znaczenia, skoro strona pozwana w dalszym ciągu część zwierząt leczyła u pozwanej. Ponadto, mając na względzie gospodarkę wolnorynkową, strona pozwana miała możliwość współpracy z innymi lekarzami weterynarii, zaś kwoty przelewów na ich rzecz wynikające z historii rachunku pozwanej nie dowodzą zawiązania usług przez pozwaną, ponieważ z dokumentu tego nie wynika jakie konkretnie leczenie było zastosowane do jakiego zwierzęcia.

Mając na uwadze, że strona pozwana nie wykazała zasadności podnoszonych przez nią zarzutów, zaś roszczenie powódki zostało udowodnione w sposób nie budzący wątpliwości, Sąd orzekł jak w punkcie II – im wyroku.

Na marginesie należy wskazać, że sytuacja majątkowa pozwanej nie może determinować cen usług oferowanych przez powódkę czy też skłaniać powódkę do wykonywania umowy w sposób nieodpłatny. Ponadto, składowanie wystawianych przez powódkę faktur i wybiórcze ich regulowanie nie znajduje logicznego uzasadnienia i jest oznaką nieuczciwej postawy pozwanej.

O należnych odsetkach od zasądzonego roszczenia orzeczono w oparciu o przepis art. 481 k.c. Każda z wystawionych przez powódkę faktur miała określony termin płatności, zatem po ich upływie, pozwana winna liczyć się z koniecznością uiszczenia należności ubocznych. Modyfikacja żądania w zakresie dochodzonych odsetek nie naruszała w żaden sposób przepisu art. 505⁴ k.p.c., bowiem powódka nie rozszerzyła powództwa, a jedynie dokonała jego ograniczenia.

24.02.2021 r.

Z/

1. odnotować;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem co do pkt II – go proszę doręczyć pełn. strony pozwanej;
3. kal. 14 dni.